

Nhưng « Hã» Yên Cái Quá Khứ Nào ?

Võ Trang Hiền 2009 / 12

Hãy quên quá khứ ...

Hãy xoá bỏ hận thù ...

Hướng về tương lai ...

Tôi đã đọc câu này ra rất nhiều lần - cả trăm lần - để chắc mình không hiểu lầm !

Hãy quên quá khứ ...

Tại Hải Ngoại, CSVN không ngừng kêu gọi người Việt hãy quên quá khứ để hướng về tương lai. Trong Tâm Sinh Lý học, quên quá khứ là chuyện không thể làm được. Cái gì đã đi vào bộ não thì sẽ ở đó cho đến khi con người lìa đời ? Một đôi khi chấn thương sọ não hay tinh thần có thể làm gián đoạn dẫn truyền của hệ thống thần kinh. Nhưng khi hồi phục thì người ta vẫn nhớ lại ... Ngày nay, với tất cả thành tựu của con người trong mọi lãnh vực, vẫn minh trong cả khía cạnh vật chất lẫn tinh thần là nhờ quá khứ đấu tranh cả mấy ngàn năm – không chỉ qua những thành công mà chính là nhờ những thất bại. Thế thì tại sao phải quên quá khứ?

Nhưng « hã » quên cái quá khứ nào? Có phải người cộng sản muốn nói đến cái quá khứ tù đầy trong những trại học tập không biết ngày mai, bị sỉ nhục mỗi ngày mà vẫn phải cảm ơn « cách mạng » đã khoan hồng ? Có phải người cộng sản muốn nói đến cái quá khứ của gia đình bị hăm dọa đẩy lên vùng kinh tế mới để nhà cửa còn lại cho “cách mạng” tịch thu và khi trở về phải ngủ dưới gầm cầu, trên vỉa hè của chính nhà của mình ? Quá khứ hải hùng hể bị chụp mũ là tư sản thì đời kể như tiêu tủng, thân bại danh liệt, tài sản tịch thu, thân tù đầy ? Quá khứ hải hùng trên biển cả, khiếp đảm trong bìa rừng Thái, Lào mà mỗi gia đình người Việt ngày nay ở Hải Ngoại đều có 1 câu chuyện như là một phần đời ... Xa hơn nữa, có phải người cộng sản muốn nói đến cái quá khứ của cuộc cách mạng địa chủ năm 1954 đã hành quyết hàng chục ngàn người hay là cuộc chôn sống tập thể cả 5 ngàn người vào Tết Mậu Thân tại Huế năm 1968 ? Ngược lại, có những quá khứ không nên quên bao giờ chẳng hạn như cuộc cách mạng mùa Thu, Đại Thắng Mùa Xuân, những hy sinh vô bờ bến của Hồng Quân Liên Sô và Trung Cộng?

Mỗi lần nghĩ về lịch sử oai hùng của dân tộc và những hy sinh của tiền nhân trong công cuộc dựng nước và giữ nước là tôi thấy hãnh diện và sung sướng. Không phải quá khứ nào cũng huy hoàng – và không có lý do gì tôi chỉ nên nhớ những huy hoàng ấy và bỏ qua những sai lầm như một trốn chạy. Còn như để quên quá khứ như một người mất trí thì hướng về tương lai để làm gì?

Ngay tại Việt Nam ngày nay, nhiều người đã muốn quên quá khứ như mượn rượu để giải sầu. Có người còn muốn quên cả hiện tại. Phải chăng đây cũng là phản ảnh của hiện tượng hút sách, ăn nhậu, chơi ngông ? – thêm vào đó nhà nước còn giúp cho đại đa số dân chúng một cuộc sống phải vật lộn với miếng cơm manh áo hàng ngày một – và một hệ thống giáo dục tẩy não để họ không có thời giờ nhớ về quá khứ hay phương tiện để tra cứu ?

Hãy xoá bỏ hận thù ...

Có lẽ người nói câu hãy quên quá khứ để hướng về tương lai muốn nói là hãy xoá bỏ hận thù để hướng về tương lai ? Vì quá khứ là một « hiện thực » khách quan nên không thể quên được. Nhưng hận thù là sản phẩm của tâm tư con người nên con người có thể khắc phục được. Hận thù đưa đến trả thù sẽ làm cuộc sống máu me dơ bẩn. Hận thù làm tâm linh ta khôn

khổ, cuộc sống mất đi cái hồn nhiên vô giá và hướng thượng ... và ngay cả sau khi trả được mối thù, cái bàn tay nhuốm máu ấy vẫn không bao giờ rửa sạch ...

Nhưng chính người cộng sản Việt Nam đã lấy hận thù để làm cách mạng. Có cái lòng hận thù nào để giáo dục cho con cháu như thế này : « *hôm qua dân quân ta bắn rơi 2 máy bay của Mỹ Ngụy. Hôm nay dân quân ta lại bắn rơi thêm 3 chiếc nữa. Vậy tổng cộng ta đã bắn rơi bao nhiêu chiếc cả thảy ?* ». Họ đã lấy hận thù để tiêu diệt tất cả các đảng phái không cùng chính kiến với họ. Sau khi toàn thắng ở miền Nam, thay vì dùng cái cơ hội bằng vàng này để nêu cao chính nghĩa dân tộc và hoà giải quốc gia, họ nhìn ở đâu cũng thấy toàn kẻ thù. Cái tâm lý bệnh hoạn và sợ hãi củng cố chế độ đã làm họ phải quyết định bẻ môn toả cảng trong cả 10 năm đầu. Hậu quả thì như ai cũng biết, nước Việt Nam đã trở thành 1 trong 10 nước nghèo đói nhất của thế giới. Đánh động được lương tâm của con người qua những viện trợ nhân đạo, chính họ cũng phải nói lòng nền kinh tế chỉ huy thiếu hiện thực, như đã từng được chứng minh qua các cuộc cách mạng ở Liên Xô và China. Nhưng khi tình hình đã được khả quan hơn nhờ những trao đổi với bên ngoài, họ trở lại nhìn thấy thêm kẻ nội thù, từ chính người dân của họ, những đồng chí mà cách đây không lâu đã hy sinh cuộc đời cho sự nghiệp « giải phóng » dân tộc do họ chủ xướng. Ngoài những lực lượng thù nghịch, họ đã đặt để thêm những kẻ thù trong những « diễn tiến hoà bình » - nỗi lo sợ và lời buộc tội đã mâu thuẫn với chính danh xưng của những biến chuyển mà nghe ra rất khách quan trong phát triển tự nhiên của con người. Họ khuyên người ta hãy quên quá khứ, xoá bỏ hận thù nhưng chính họ thì không bao giờ, vì hận thù vốn là sức sống, là linh hồn, là nền tảng của sự an toàn trong tư tưởng và lý luận của những người cộng sản Việt Nam khi đi làm cách mạng!

Nhưng có những hận thù nào ta không nên quên chẳng ? – cho dù cả ngàn năm sau ? – như hận thù của 2 bà Trưng Trắc Trưng Nhị trước cảnh nước mất nhà tan mà rồi cuối cùng vẫn phải nhảy xuống sông tự vẫn ? Trong đấu tranh cho Chủ Nghĩa Xã Hội, người vô sản có nên quên mối thù không đội trời chung với bọn tư bản bóc lột ? Không hận thù thì làm gì có cách mạng? Những ai còn phân vân với tính chuyên chính vô sản này thì cứ tìm đến ông Tô Huy Rứa để nghe lời giải thích ... Hay là chỉ có người cộng sản mới được quyền hận thù?

Mới đây thôi, trong bài diễn văn đọc trước Quốc Hội Hoa Kỳ, bà Thủ Tướng nước Đức đã nói gì? Cần nhắc lại, bà Merkel đã sống và lớn lên trong xã hội cộng sản Đông Đức mà vẫn trở thành Thủ Tướng của nước Đức thống nhất là một bằng chứng của sự xoá bỏ hận thù « Nhưng đừng có ai nhầm lẫn : Khoan dung không có nghĩa là thế nào cũng được. Không khoan dung với những ai không tôn trọng và chà đạp các quyền vô giá của con người ». Xoá bỏ hận thù không có nghĩa là đồng lõa với tội ác. Không chịu nhìn thẳng vào cái gì đã gây ra hận thù nhưng chỉ biết kêu gọi xoá bỏ, cũng như họ kêu gọi đoàn kết nhưng không chỉ cho thấy cái gì đã gây ra chia rẽ là một sự lờ mờ gạt ầu trĩ và rẽ tiền !

Hướng về tương lai ...

Có ai trong chúng ta sống mà không để hướng về tương lai ? Ngay cả trong tu dưỡng cá nhân cũng để cho một sự ra đi thanh thản khi từ giả cuộc đời. Tất cả người Việt chân chính đều mong muốn thấy được một nước Việt Nam giàu mạnh, công bằng và nhân bản. Nhưng một lần nữa chúng ta đang nói về một tương lai nào ? Một sự thành công của chủ nghĩa xã hội tại Việt Nam và trên toàn thế giới ? Quên quá khứ để hướng về tương lai trong diễn dịch của nhà cầm quyền CSVN là quên hết (như người mất trí ?) và chấp nhận trở về làm việc cho họ. « *Bằng lòng đi em về với quê hương* ». Những người cộng sản Việt Nam đã nói rõ ràng rồi : « **yêu nước là yêu chủ nghĩa xã hội** ». Danh từ « đoàn kết » có nghĩa là từ bỏ vị trí chống đối hoặc không đồng chính kiến để trở về dưới sự lãnh đạo của họ. Không có hoà hợp hoà giải gì cả.. Hãy thành thật với nhau như chút liêm sỉ còn lại mà chúng ta đều hiểu : **không ai có tư cách mạc cả với chế độ CS hiện nay cả !**

Tôi không tin là cho đến bây giờ những người gọi là « **Việt Kiều Yêu Nước** » vẫn chưa biết mình đang nói cái gì ? Xin các Việt-Kiều Yêu Nước đừng lừa dối thế hệ trẻ ngày nay vì họ không có cơ hội để kiểm chứng. Xin đừng tiếp tục làm dơ bản những ý tưởng cao đẹp của lòng nhân đạo, tình quê hương là những giá trị cao quý của dân tộc. Nhắm mắt lại như con đà điểu chui đầu vào cát ? - những người tự gọi là Việt Kiều yêu nước đi về Việt Nam xây vài lớp học, đào vài cái giếng rồi giáo dục những người Việt khác cũng nên yêu nước như mình ... Chính người viết bài này cũng đã và đang gởi tiền về Việt Nam để giúp đỡ bạn bè thân nhân khốn khổ của mình ... nhưng yêu nước và « chỉ là » lòng nhân đạo khác nhau rất nhiều ! Hãy nhìn cho rõ cái nguyên nhân chính đã đưa đến tình trạng hiện nay. Đó là hậu quả của một chế độ chính trị lỗi thời đang ngự trị trên cái quê hương khốn khổ này ... Con đường đi đã sai lầm rồi thì càng đi càng xa cái đích dù đi bằng cách nào đi nữa. Trong mặt tiêu cực, càng đi càng lãng phí, càng phá hoại như chúng ta đã nhìn thấy xã hội hiện nay. Dù có bao nhiêu nghị quyết, bao nhiêu « rà soát » cũng chỉ là « mị dân » mà thôi.

Chính cái chế độ chính trị này trong hơn 30 năm qua đã đưa đất nước thụt lùi, cụ thể là so với các nước khác trong vùng. Trong lãnh vực xã hội, chính cái chế độ chính trị này đã tạo ra 1 giai cấp thống trị mà giờ đây chẳng khác gì một loại băng đảng, bao che cho nhau và sống trên mồ hôi nước mắt của tuyệt đại đa số người dân còn lại. Cái hậu quả của chế độ chính trị này đã và đang thấy tại các quốc gia đi theo cùng một chế độ chính trị. Tại Việt Nam, để bảo tồn quyền lực, băng đảng này đối với các thế lực cường quốc thì lạy dạ run sợ nhưng đối với chính người dân khốn khổ của mình thì thẳng tay đàn áp. Người cộng sản nói rất rõ : chế độ nào cũng là chế độ độc tài của giai cấp thống trị. Trong chế độ XHCN, đó là giai cấp vô sản. Cho nên chế độ XHCN là chế độ độc tài của giai cấp vô sản. Người cộng sản cười thầm khi những kẻ theo đuôi họ cứ ráng giải thích tính dân chủ tư sản của chế độ cộng sản.

Nhưng thực tế chúng ta thấy gì ? - chế độ của họ ngày nay quả là chế độ độc tài của một giai cấp lãnh đạo, nhưng không phải vô sản mà là một loại siêu tư sản, được bảo vệ một cách công khai bởi hệ thống chính trị và nhà nước. Điều này không chỉ thấy ở Việt Nam mà trong hiện thực của tất cả các nước cộng sản ngày nay. Trong kinh tế, nhờ vào quyền lực sẵn có, họ hội tụ tài sản của cả quốc gia vào trong tay tập đoàn lãnh đạo của họ. Cho nên nhóm bè đảng lãnh đạo của bọn họ rất giàu trong khi quốc gia thì vẫn èo ọt và tuyệt đại đa số người dân thì vẫn nghèo đói. Trong chính trị, băng đảng của họ có quyền lực không khác mấy thời của những lãnh chúa ... cái chế độ như cha truyền con nối là những ngạo mạn, thách thức đối với lương tri của con người. Nếu họ vẫn còn đó – và có lẽ phải còn chờ lâu nữa cho đến khi trình độ dân trí của dân ta đủ mạnh để chiến thắng những khó khăn và sợ hãi của cuộc sống – thì xã hội sẽ tiếp tục như vậy ... Đó là cái tương lai mà Người Việt Yêu Nước muốn hướng về ? Còn nếu không, hãy quên bất cứ quá khứ nào cũng được để hướng về một tương lai vô định thì nếu người nói không mù quáng là có ý xem thường khả năng phán đoán của người nghe rồi. Một số người Việt khác quả quyết họ vẫn yêu quê hương bằng một con đường hợp tác khác, như con đường của một Tôn Thọ Tường thì tôi chỉ còn biết tặng họ lại hai câu thơ của cụ Phan Văn Trị :
*Anh hỡi Tôn Quyền anh có biết ?
Trai ngay thờ chúa gái thờ chồng ...*

Vào lứa tuổi của tôi có bạn đã chết, đang bị đày đoạ trên chính quê hương của mình, đã vùi thân trong Thái Bình Dương bao la, trong những bìa rừng âm u ở Thái, Lào hay đang lạc lõng trên những mảnh đất xa lạ nào đó ở Châu Phi, ở Trung Đông ... so với họ tôi may mắn hơn nhiều. Hơn 30 năm đã qua. Vì nhiều lý do : an ninh bản thân và gia đình, an toàn khi có dịp về thăm quê nhà, miếng cơm Tây, manh áo gấm khiến tôi đã vô tình im lặng và tránh né. Giờ đây tóc đã hai màu, còn chút tình mà vẫn không dám nói thì đợi đến bao giờ ? Riêng đối với các

chiến sĩ VNCH trong đó có hàng cha anh chú bác của tôi, những người đã chết cho cho một chính nghĩa đã bị chối bỏ và chưa bao giờ được nhìn nhận, họ sẽ được những người CSVN viết lại trong lịch sử như những tội đồ ... tôi có thể nào quên họ, quên cái quá khứ có sự hy sinh vô bờ và cô đơn của họ ? Trong tự do của hôm nay tôi vẫn nên tiếp tục « hy sinh », không nên nói lên những khát vọng của những người bạn, của đại đa số đồng bào kém may mắn hơn tôi để giữ an toàn và phồn vinh cho thiểu số còn lại chấp nhận đổi đời ? Tôi không có tư cách để khuyên mọi người nên nói như tôi nói. Nhưng tôi sẽ cảm thấy hổ thẹn khi khuyên họ không nên làm như thế bởi vì với tôi, viết là để công bằng trả lại cho đời chút ân tình mà tôi đã nhận, dù chỉ là ngọn lửa của một que diêm, như một người bạn của chúng tôi có nói, sẽ không đủ sức để sưởi ấm cho cả một mùa Đông băng giá này !

Võ Trang Hiền

Góp Ý Của Trần Đông, Diễn Đàn Ty Nan Việt Nam

Nhân đây chúng tôi muốn thêm một chi tiết: Từ nhiều năm nay nhà cầm quyền Hà Nội luôn tuyên truyền cho khẩu hiệu : « Quên đi quá khứ. Xoá bỏ hận thù. Hướng tới tương lai ». Khẩu hiệu nghe hay ! Có ý nghĩa ! Dễ dàng chiêu dụ một số người cả tin.

Chúng ta chỉ cần lấy thời điểm 2005-2010 và nêu vài thí dụ để thấy Hà Nội đã thực hiện thế nào để chứng minh cho việc làm này ?

- tháng 05 : bia Tưởng Niệm Thuyền Nhân tại Galang bị Hà Nội áp lực phải triệt hạ.
- tháng 10 : bia Tưởng niệm Thuyền nhân tại Hà Nội bị Hà Nội áp lực phải triệt hạ.
- trong phiên họp với Thống Đốc tỉnh Riau (Indonesia) và với Thủ Hiến tỉnh Terengganu, cả hai đều bảo Văn Khố Thuyền Nhân Việt Nam (VKTNVN) :

« Hà Nội không hài lòng về nội dung bia tưởng niệm. Quý vị có thể dựng lại bia tưởng niệm khác nhưng phải đệ trình nội dung cho Bộ Ngoại Giao. Bộ Ngoại Giao sẽ thỉnh thị ý kiến của Hà Nội. Nếu được chấp thuận, quý vị sẽ được phép dựng lại cái khác và không lo bị phá bỏ nữa”.

(Xem [bia Tưởng niệm tại Bidong](#))

(Xem [bia Tưởng niệm tại Galang](#))

- từ 2006 về sau Malaysia và Indonesia đều không tổ chức « quốc yến » (state dinner) để tiếp đón phái đoàn với lý do « Hà Nội phản đối ».

- 2007. Hà Nội đã ti tiện phản đối ngay cả một chuyện rất nhỏ : tên của quý vị dân cử và chính quyền địa phương hỗ trợ cho công tác trùng tu nghĩa trang thuyền nhân được ghi trên tấm bia lớn của nghĩa trang phải bị đục ra. Lý do : Toà Đại sứ VN tại Kuala Lumpur phản đối.

- 2008 : Hà Nội can thiệp và xâm phạm an sinh xã hội của Cộng Đồng Người Việt tại Hải Ngoại.

- Toà Đại sứ VN ngăn cản tiểu bang Queensland (Úc) thực hiện Bia Tưởng Niệm Thuyền Nhân tại Queensland.
- Toà Đại sứ VN ngăn cản đồng hương Hambourg dựng Đài Tưởng Niệm và Tri Ân Cap Anamur tại cảng Hambourg

- 2008 - 2009. Hà Nội can thiệp và xâm phạm an sinh xã hội của Cộng đồng người Việt tại Hải Ngoại. Tháng 06/2008, cờ VNCH tại đài chiến sĩ Việt Úc ở Sydney (Úc châu) bị đốt. Tháng 12/2009, cờ VNCH tại Đài Tưởng Niệm & Tri Ân ở Melbourne bị đốt.

- Một trong những sắc thái trong sinh hoạt tự do dân chủ Hải Ngoại là người dân có quyền phát biểu ý kiến chống hay ủng hộ một chủ trương của chính phủ. Thực hiện quyền tự do dân chủ này tại Hải Ngoại, đồng hương Việt Nam phát biểu những ý kiến chống hay ủng hộ những chủ trương của nhà cầm quyền Việt Nam vì những chủ trương này gián tiếp hay trực tiếp có ảnh hưởng đến đời sống của thân nhân mình tại quê nhà. Những ý kiến ủng hộ thì VN rất hài lòng, cho là ý kiến tốt. Những ý kiến không ủng hộ đều bị coi là những chủ trương « **phản động** »,

« có âm mưu lật đổ chính quyền », « lực lượng thù nghịch Hải Ngoại », « thế lực thù nghịch nước ngoài » ...

Tất cả những bằng chứng nêu trên đủ chứng minh Hà Nội có thực tâm trong khẩu hiệu: « Quên đi quá khứ. Xoá bỏ hận thù.. Hướng tới tương lai ».

Một lần nữa chúng ta cảm tâm đắc câu nói : **« Đừng nghe những gì Cộng Sản nói. Hãy nhìn kỹ những gì Cộng Sản làm ».**

Công trình các Bia hay Tượng Đài Thuyền Nhân Việt Nam ở các nơi trên thế giới trong tương lai là thước đo chủ trương « Quên đi quá khứ. Xoá bỏ hận thù. Hướng tới tương lai ». Chừng nào CSVN ngưng đánh phá Cộng đồng người Việt Hải Ngoại, ngưng can thiệp thô bạo và gây xáo trộn an sinh xã hội của CĐNV Hải Ngoại, tôn trọng quyền tự do dân chủ của người Việt Hải Ngoại, ngưng thực thi tất cả các chế độ hạn chế nhập cảnh thù nghịch đối với CĐNV Hải Ngoại, khi ấy chúng ta mới có thể tạm tin về chủ trương xoá bỏ hận thù, đoàn kết dân tộc và chủ trương mở rộng tự do, dân chủ của CSVN.